Risico op burn-out bij HAIO’s en ASO’s: een exploratie van werkgerelateerde risicofactoren.

Haio: COENEN Sara , U.A.
Promotor: VAN DEN BROECK Kris , U.A.
Praktijkopleider: HOFKENS Hilde

Context: Burn-out bij artsen is een ernstig probleem. Ook jonge artsen worden hier meer en meer door getroffen. Bij artsen leeft de overtuiging dat huisartsen in opleiding (HAIO’s) een betere quality of life (QOL) hebben dan artsen specialist in opleiding (ASO’s), omdat hun werkomstandigheden erg verschillen. Er wordt ook verondersteld dat HAIO’s hierdoor minder risico zouden lopen op burn-out.

Onderzoeksvraag: We onderzochten de literatuur over burn-out bij artsen (in opleiding) en mogelijke risicofactoren. Daarna deden we een cross-sectionele studie bij HAIO’s en ASO’s van de om het risico op burn-out en de “quality of life” in beide groepen na te gaan en te exploreren of mogelijke verschillen in burn-out scores samenhangen met verschillende werk- en opleidingsomstandigheden.

Methode: Vragenlijsten werden digitaal aangeboden. We gebruikten de Burn-out Assessment Tool om het risico op burn-out te beoordelen en de Dutch Mental Health Continuum-Short Form om quality of life te inventariseren. De steekproef bestond uit 6.79% (58/853) HAIO’s uit Vlaanderen en 28.77% (162/563) ASO’s verbonden aan UAntwerpen.

Resultaten: In deze studie blijkt dat op basis van de BAT-score 5% van de HAIO’s en 9% van de ASO’s een zeer hoog risico hebben op burn-out. We konden echter geen significant verband aantonen tussen de gemiddelde en categorische BAT-scores en de twee soorten opleidingen. Het verschil in algemeen welbevinden tussen HAIO’s en ASO’s (respectievelijk 4.211 en 4.015) was niet statistisch significant. De werk- en opleidingsomstandigheden voor HAIO’s en ASO’s waren significant verschillend. ASO’s rapporteerden een groter aantal werkuren, minder studietijd, een groter aantal wachten en minder aantal feedbackmomenten per week. Voor alle belastende en ondersteunde werkgerelateerde factoren vonden we een significant verband met de gemiddelde BAT-score voor beide groepen samen. Na meervoudige lineaire regressie werd er een significant verband gevonden tussen de gemiddelde BAT-score en leeftijd, opting-out, aantal werkuren per week, aantal wachten per week, werkdruk, patiëntencontact, steun van overste, steun van collega’s en erkenning. Voor ASO’s werd er een significant verband gevonden tussen de categorische BAT-score en opleidingsjaar, opting-out en aantal werkuren per week. Dit verband konden we niet aantonen voor HAIO’s.

Conclusie: Gezien de ernstige implicaties van burn-out tijdens een specialistische opleiding is het noodzakelijk om interventies te ondernemen om de werk- en opleidingsomstandigheden te verbeteren met focus op een vermindering van de werkdruk en een grotere aandacht voor begeleiding en ondersteuning.